

TESTE GRILĂ: DREPT PENAL, 2024

1. *In dubio mitius* constituie expresie a:
  - a. principiului legalității;
  - b. principiului umanismului;
  - c. principiului democratismului.

2. Legea penală este reglementată:
  - a. inclusiv de Codul de procedură penală;
  - b. doar de Codul penal;
  - c. de hotărârile și ordonanțele Guvernului, precum și hotărârile Parlamentului.

3. Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sunt:
  - a. permise, fără anumite restricții;
  - b. interzise;
  - c. permise, în cazul infracțiunilor ușoare.

4. Principiul umanismului în dreptul penal presupune:
  - a. apărarea în mod prioritar a persoanei, ca valoare supremă a societății, drepturile și libertățile acesteia;
  - b. apărarea în mod prioritar a autorităților și instituțiilor publice;
  - c. apărarea în mod prioritar a suveranității, independenței și integrității teritoriale a Republicii Moldova.

5. Apărarea drepturilor și intereselor unei persoane:
  - a. poate fi realizată prin încălcarea drepturilor și intereselor unei persoane;
  - b. nu poate fi realizată prin încălcarea drepturilor și intereselor unei colectivități;
  - c. modalitatea de apărare a drepturilor și intereselor unei persoane se decide în fiecare caz în parte.

6. Acțiunea legii penale în timp presupune că:
  - a. caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul înregistrării infracțiunii și identificării făptuitorului;
  - b. caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei;
  - c. caracterul infracțional al faptei se stabilește de legea penală în vigoare la momentul punerii persoanei sub învinuire.

7. Locul săvârșirii faptei se consideră:
  - a. locul unde a fost săvârșită acțiunea (inacțiunea) prejudiciabilă, indiferent de timpul survenirii urmărilor prejudiciabile;
  - b. locul unde au survenit urmările prejudiciabile;
  - c. locul unde a fost identificat făptuitorul.

8. Toate persoanele care au săvârșit infracțiuni pe teritoriul Republicii Moldova urmează a fi trase la răspundere penală:
  - a. în conformitate cu Codul penal al Republicii Moldova;

- b. în conformitate cu Codul penal al statului al cărui cetățean este, în cazul cetățenilor străini;
  - c. cu excepția apatrizilor, deoarece aceștia nu răspund penal pentru infracțiunile săvârșite pe teritoriul Republicii Moldova.
9. Sunt supuse răspunderii penale persoanele care au săvârșit infracțiuni la bordul unei nave militare maritime sau aeriene aparținând Republicii Moldova:
- a. indiferent de locul ei de aflare;
  - b. doar dacă nava militară maritimă sau aeriană este înregistrată într-un port sau aeroport al Republicii Moldova și se află în afara spațiului aerian sau în afara apelor teritoriale ale Republicii Moldova;
  - c. doar dacă nava militară maritimă sau aeriană se află în spațiul aerian sau în apele teritoriale ale Republicii Moldova.
10. Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei care a comis infracțiunea:
- a. are efect retroactiv, doar în cazurile săvârșirii infracțiunilor ușoare, mai puțin grave, grave;
  - b. nu are efect retroactiv în cazul săvârșirii infracțiunii deosebit sau excepțional de grave;
  - c. are efect retroactiv, în toate cazurile.
11. Legea dezincriminatoare înlătură consecințele penale din momentul:
- a. pronunțării hotărârii judecătorești, dacă aceasta se întâmplă după intrarea în vigoare a legii respective;
  - b. devenirii definitive a hotărârii judecătorești, dar până la executarea ei;
  - c. intrării în vigoare a acestei legi.
12. La aplicarea legii mai favorabile în cazul pedepselor definitive, pedepsele complementare neprevăzute de legea penală nouă:
- a. nu se execută;
  - b. se execută în continuare în limitele stabilite de către instanța de judecată;
  - c. se înlocuiește cu pedeapsa amenzii.
13. Gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor care caracterizează elementele infracțiunii, și anume:
- a. doar obiectul și latura obiectivă;
  - b. obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă;
  - c. doar latura obiectivă și latura subiectivă.
14. De două ori urmării penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă:
- a. nimeni nu poate fi supus;
  - b. poate fi supus, cu anumite excepții, dacă nu a executat pedeapsa penală;
  - c. poate fi supus în orice caz.
15. Infracțiunea este:
- a. o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă;
  - b. o acțiune prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu intenție;

- c. o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.
16. În funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, infracțiunile prevăzute de Codul penal sunt clasificate în următoarele categorii:
- a. ușoare, grave și deosebit de grave;
  - b. ușoare, mai puțin grave, grave, deosebit de grave și excepțional de grave;
  - c. ușoare, grave, mai mult grave, extraordinar de grave și excepțional de grave.
17. Infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la:
- a. 2 ani, inclusiv;
  - b. 3 ani, inclusiv;
  - c. 4 ani, inclusiv.
18. Infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la:
- a. 7 ani, inclusiv;
  - b. 6 ani, inclusiv;
  - c. 5 ani, inclusiv.
19. Infracțiuni deosebit de grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen ce depășește:
- a. 10 ani;
  - b. 11 ani;
  - c. 12 ani.
20. Componenta infracțiunii reprezintă:
- a. baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din Codul penal;
  - b. acțiunile/inacțiunile prejudiciabile săvârșite;
  - c. totalitatea semnelor obiective prevăzute de legea penală.
21. Constituie semn al laturii subiective a infracțiunii:
- a. mijlocul de săvârșire a infracțiunii;
  - b. scopul săvârșirii infracțiunii;
  - c. instrumentul prin intermediul căruia a fost săvârșită infracțiunea.
22. Constituie semne ale laturii obiective a infracțiunii în cazul infracțiunii materiale:
- a. fapta prejudiciabilă;
  - b. urmarea prejudiciabilă;
  - c. fapta prejudiciabilă, urmarea prejudiciabilă și legătura de cauzalitate între acestea.
23. Legătura de cauzalitate reprezintă un semn obligatoriu al laturii obiective în cazul:
- a. componentelor formale;
  - b. componentelor formal-materiale;
  - c. componentelor materiale.

24. Sunt pasibile de răspundere penală persoanele fizice responsabile care, în momentul săvârșirii infracțiunii, au împlinit vârsta de:
- 12 ani;
  - 16 ani, iar în cazul anumitor infracțiuni, care au împlinit vârsta de 14 ani;
  - 18 ani.
25. Comiterea unei infracțiuni atrage răspunderea penală:
- a oricărei persoane fizice sau juridice;
  - numai a unor persoane juridice;
  - a unor persoane fizice și/sau a unor persoane juridice.
26. Reprezintă semn invariabil al subiectului infracțiunii:
- responsabilitatea;
  - vârsta tragerii la răspundere penală;
  - responsabilitatea redusă.
27. Obiectul material al infracțiunii reprezintă:
- persoana;
  - entitatea corporală, influențând asupra căreia, se aduce atingere valorii sociale ocrotite de norma de incriminare;
  - numai un bun mobil, care se supune înregistrării obligatorii la organele de stat.
28. Nu este semn al laturii obiective:
- modul de săvârșire a infracțiunii;
  - victimă infracțiunii;
  - mijlocul de săvârșire a infracțiunii.
29. Infracțiunea presupune săvârșirea:
- numai a acțiunii de a executa o obligație;
  - numai a acțiunii de încălcare a unei obligații;
  - fie a acțiunii, fie a inacțiunii.
30. Se consideră că o persoană atinge o vârstă anumită:
- în ultima zi a anului respectiv;
  - în ziua zilei de naștere;
  - în ziua ulterioară zilei de naștere.
31. Încrederea exagerată comportă unele similitudini cu intenția indirectă:
- după factorul volitiv;
  - după factorul intelectual;
  - atât după factorul volitiv, cât și după factorul intelectual.
32. Cazul fortuit se deosebește de neglijența penală:
- după factorul volitiv;
  - după factorul intelectual;
  - atât după factorul volitiv, cât și după factorul intelectual.
33. Reprezintă forme legislative ale vinovăției:
- neglijența și sine-încrederea;

- b. intenția și imprudența;
  - c. intenția și neglijența.
34. Nu pot fi săvârșite cu intenție indirectă:
- a. infracțiunile cu componente materiale;
  - b. infracțiunile cu componente formale;
  - c. atât infracțiunile cu componente materiale, cât și cele cu componente formale.
35. Infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal (Vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care a cauzat decesul victimei) poate fi comisă:
- a. cu intenție sau cu două forme de vinovăție;
  - b. doar cu două forme de vinovăție;
  - c. doar cu intenție.
36. Scopul infracțiunii:
- a. nu este în niciun caz prevăzut de legiuitor la varianta-tip a unei infracțiuni;
  - b. reprezintă o condiție necesară pentru existența infracțiunii;
  - c. este prevăzut de legiuitor numai în cazul infracțiunilor care se săvârșesc cu intenție.
37. Iresponsabilitatea făptuitorului înlătură:
- a. stabilirea pedepsei;
  - b. răspunderea penală;
  - c. sancțiunea închisorii.
38. Pregătirea de infracțiune se săvârșește:
- a. numai cu intenție directă;
  - b. numai cu intenție indirectă;
  - c. atât cu intenție, cât și din imprudență.
39. Infracțiunea se consideră consumată, dacă:
- a. victima infracțiunii a invocat existența daunelor materiale considerabile;
  - b. au fost realizate toate semnele obligatorii ale laturii subiective, indiferent de survenirea urmărilor prejudiciabile;
  - c. fapta săvârșită întrunește toate semnele constitutive ale componenței de infracțiune.
40. Infracțiune unică poate fi:
- a. doar o acțiune sau o inacțiune;
  - b. o acțiune (inacțiune) sau un sistem de acțiuni (inacțiuni) care se califică conform dispoziției unei singure norme a legii penale;
  - c. doar un sistem de acțiuni (inacțiuni) care se califică conform dispoziției unei singure norme a legii penale.
41. Tentativa de infracțiune nu este posibilă în cazul:
- a. infracțiunilor comise din imprudență;
  - b. infracțiunilor prelungite;

- c. infracțiunilor săvârșite în stare de afect.
42. Se consideră infracțiune neconsumată:
- a. renunțarea de bună voie la săvârșirea infracțiunii;
  - b. pregătirea și tentativa de infracțiune;
  - c. doar tentativa de infracțiune.
43. Pentru tentativa de infracțiune excepțional de gravă, detențiunea pe viață:
- a. se aplică;
  - b. nu se aplică;
  - c. rămâne la discreția instanței de judecată.
44. Consumarea infracțiunilor cu componente materiale are loc în momentul:
- a. declanșării activității infracționale;
  - b. producerii urmărilor prejudiciabile prevăzute de dispoziția legii penale;
  - c. amenințării cu survenirea urmărilor prejudiciabile.
45. Infracțiunea continuă se consideră consumată în momentul:
- a. încetării activității infracționale sau datorită survenirii unor evenimente care împiedică această activitate;
  - b. săvârșirii acțiunii sau inacțiunii infracționale;
  - c. săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni infracționale.
46. Infracțiunea prelungită se consumă din momentul:
- a. săvârșirii primei acțiuni infracționale;
  - b. săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni infracționale;
  - c. producerii urmării inițiale caracteristice pentru infracțiunea dată.
47. Conform legii penale, autoritățile publice:
- a. nu pot fi subiecți ai infracțiunii;
  - b. pot fi subiecți ai infracțiunii numai în cazul infracțiunilor pentru săvârșirea cărora este prevăzută sancțiune pentru autoritatea publică în articolele din Partea specială a Codului penal;
  - c. pot fi subiecți ai infracțiunii, dacă sunt vinovate de neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a dispozițiilor directe ale legii.
48. Răspunderea penală a persoanei juridice:
- a. poate fi doar în cazul identificării persoanei fizice care urmează a fi atrasă la răspundere penală;
  - b. exclude răspunderea persoanei fizice pentru infracțiunea săvârșită;
  - c. nu exclude răspunderea persoanei fizice pentru infracțiunea săvârșită.
49. Persoanelor cărora li s-a acordat azil politic în Republica Moldova, în caz de săvârșire a unei infracțiuni în străinătate, sunt supuse răspunderii penale:
- a. conform legii statului unde a fost săvârșită infracțiunea, aceștia fiind extrădați;
  - b. conform legii penale a Republicii Moldova, fără a fi extrădate;
  - c. acestea nu sunt supuse răspunderii penale.
50. După caracterul urmărilor prejudiciabile, deosebim:

- a. doar urmări prejudiciabile indicate expres în textul legii penale;
- b. urmări materiale și urmări nemateriale;
- c. urmări prejudiciabile, conținutul cărora este determinat prin referire la acte normative extrapenale de referință.

51. Din definiția legală a intenției (art. 17 Cod penal) rezultă că există următoarele modalități ale acesteia:

- a. intenția directă și intenția indirectă;
- b. intenția inițială și intenția supravenită;
- c. intenția determinată și intenția nedeterminată.

52. Reprezintă o formă legal consacrată a pluralității de infracțiuni:

- a. infracțiunea continuă;
- b. repetarea infracțiunii;
- c. concursul de infracțiuni.

53. Potrivit art. 33 din Codul penal, concursul de infracțiuni poate fi:

- a. simplu și/sau complex;
- b. real și/sau ideal;
- c. doar real.

54. Constituie formă a pluralității de infracțiuni:

- a. recidiva;
- b. infracțiunea complexă;
- c. infracțiunea prelungită.

55. Pentru existența concursului de infracțiuni se cere, printre altele, ca infracțiunile săvârșite:

- a. să fie comise cu intenție;
- b. să nu fi intervenit o condamnare definitivă pentru vreuna din ele;
- c. să fie pedepsite exclusiv cu închisoarea.

56. Când aceeași persoană comite o infracțiune cu scopul de a ascunde altă infracțiune, se realizează:

- a. un concurs real de infracțiuni cu conexitate consecvențională;
- b. un concurs real cu conexitate etiologică;
- c. o infracțiune unică.

57. Concurs ideal de infracțiuni există atunci când persoana:

- a. prin două sau mai multe fapte, săvârșește două sau mai multe infracțiuni;
- b. săvârșește o acțiune (inacțiune) care întrunește elemente a mai multor infracțiuni;
- c. prin două sau mai multe fapte, săvârșește o singură infracțiune.

58. Concurs real de infracțiuni există atunci când persoana:

- a. prin două sau mai multe fapte, săvârșește două sau mai multe infracțiuni;
- b. săvârșește o faptă care întrunește elementele mai multor infracțiuni;
- c. prin două sau mai multe fapte, săvârșește o singură infracțiune.

59. În cazul concursului cu conexitate etiologică:

- a. o infracțiune este săvârșită pentru a înlesni comiterea altei infracțiuni;
- b. o infracțiune este săvârșită pentru a ascunde comiterea altei infracțiuni;
- c. una dintre infracțiuni decurge în mod logic din altă infracțiune.

60. Pot alcătui concurs ideal:

- a. infracțiunile prevăzute în cadrul aceluiași articol din Codul penal în cazul articolelor formate din mai multe alineate care conțin mai multe variante-tip de infracțiuni;
- b. infracțiunile cu semne alternative;
- c. infracțiunile identice.

61. La stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale:

- a. pentru infracțiunile săvârșite din imprudență;
- b. pentru infracțiunile comise în perioada stării de urgență, de asediu și de război;
- c. pentru infracțiunile comise în locurile de detenție.

62. Pentru persoanele care la data săvârșirii infracțiunii erau minori termenele de prescripție a executării pedepsei se reduc:

- a. cu o treime;
- b. cu două treimi;
- c. pe jumătate.

63. Nu este o categorie a liberării de pedeapsă penală:

- a. amânarea executării pedepsei pentru femei gravide și persoane care au copii în vârstă de până la 8 ani;
- b. căința activă;
- c. condamnarea cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

64. Potrivit Codului penal, nu constituie cauză care înlătură caracterul penal al faptei:

- a. executarea ordinului sau dispoziției superiorului;
- b. starea de ebrietate;
- c. reținerea infractorului.

65. Persoana care a comis intenționat infracțiune în vederea executării ordinului sau dispoziției vădit ilegale ale superiorului:

- a. răspunde penal în temeuri generale;
- b. este exonerată de răspundere penală;
- c. răspunde penal doar în cazul săvârșirii unei infracțiuni grave.

66. Starea de extremă necesitate este operantă atunci când pericolul se răsfrânge:

- a. numai asupra unui bun material;
- b. numai asupra unei persoane;
- c. atât asupra unei persoane, cât și asupra unui bun material.

67. Riposta făptuitorului care, fiind atacat cu coasa de către victimă, a apucat cu mâinile de coada coasei și, în încăierarea de a-l dezarma pe agresor, a provocat în timpul împingerii, tragerii și răsucirii coasei, rănirea gravă a victimei cu lama acelei coase, întrunește condițiile:

- a. constrângerii fizice;

- b. legitimei apărări;
  - c. stării de extremă necesitate.
68. Se poate preleva de starea de extremă necesitate acela care:
- a. intervine pentru a salva viața unei persoane, însă, acționând, distruge bunuri prețioase;
  - b. constrânge o persoană să doneze un rinichi pentru a salva viața unui bolnav;
  - c. vrea să salveze un bolnav, furând medicamente eficiente, însă mai costisitoare decât cele care, oficial, îi erau puse la dispoziție.
69. Distrugerea unui pod peste un râu, care, împreună cu obiectele aduse de ape, a format un baraj în calea apelor ce reprezentau un pericol iminent de inundare a unui sat este:
- a. săvârșită în condițiile stării de extremă necesitate;
  - b. săvârșită în condițiile cazului fortuit;
  - c. infracțiune.
70. Pentru aprecierea caracterului inevitabil al pericolului, în cazul stării de extremă necesitate, se ia în calcul:
- a. doar evaluarea dată de instanța de judecată;
  - b. împrejurările în care a fost nevoită să acționeze persoana și particularitățile psihofizice ale acesteia;
  - c. doar particularitățile psihofizice ale victimei.
71. În cazul legitimei apărări, apărarea trebuie să fie realizată:
- a. printr-o faptă prevăzută de legea penală;
  - b. printr-o faptă prevăzută de legea penală sau printr-o faptă prevăzută de legea contravențională;
  - c. prin alte forme de respingere a atacului asupra valorii periclitate.
72. Apărarea este legitimă atunci când dauna cauzată în procesul legitimei apărări:
- a. este mai mică, în raport cu dauna evitată, cea care s-ar fi putut produce;
  - b. este egală sau chiar mai mare, în raport cu dauna evitată, cea care s-ar fi putut produce;
  - c. este mai mică, egală sau chiar mai mare în raport cu dauna evitată, cea care s-ar fi putut produce.
73. Se consideră participare:
- a. cooperarea cu intenție a două sau mai multor persoane la săvârșirea unei infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave;
  - b. cooperarea cu intenție a două sau mai multor persoane la săvârșirea unei infracțiuni intenționate și din imprudență;
  - c. cooperarea cu intenție a două sau mai multor persoane la săvârșirea unei infracțiuni intenționate.
74. Pluralitatea naturală de infractori există în cazul:
- a. infracțiunilor prelungite;
  - b. infracțiunilor continue;
  - c. infracțiunilor care, prin natura lor, presupun contribuția a cel

puțin două persoane.

- 75.În funcție de gradul de coordonare a acțiunilor participanților, se deosebesc următoarele forme de participație:
- participația simplă și participația complexă;
  - participația simplă, gruparea mafiotă și grupul criminal organizat;
  - participația simplă, participația complexă, grup criminal organizat și organizație (asociație) criminală.
- 76.Promisiunea de tănuire a obiectelor provenite din săvârșirea faptei prevăzută de legea penală, pentru a fi calificată complicitate la infracțiune, trebuie să fie făcută:
- după săvârșirea faptei de autor;
  - anterior săvârșirii faptei de către autor;
  - după săvârșirea faptei de autor, dar să fie intenționată.
- 77.Fapta persoanei care contribuie la săvârșirea unei infracțiuni prin acte de sprijinire, de ajutor, specifice complicelui, precum și prin acte de executare nemijlocită alături de autorul faptei:
- va fi sancționată pentru coautorat;
  - va fi calificată drept complicitate;
  - va fi sancționată atât pentru coautorat, cât și pentru complicitate.
- 78.Participanții la infracțiune sunt:
- conducătorul, organizatorul, autorul, instigatorul, complicele;
  - organizatorul, instigatorul, complicele, favorizatorul;
  - autorul, organizatorul, instigatorul, complicele.
- 79.Dacă autorul instigat lovește din eroare o altă persoană decât cea avută în vedere de instigator, acesta:
- nu va răspunde penal;
  - va răspunde penal;
  - va răspunde penal, numai dacă a avut loc un concurs de instigare.
- 80.Grupul criminal organizat este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite:
- una sau mai multe infracțiuni;
  - una sau mai multe contravenții;
  - fapte ilegale de diferită natură.
- 81.Conducătorul organizației criminale poartă răspundere:
- numai pentru infracțiunile la a căror pregătire a participat;
  - numai pentru infracțiunile la a căror săvârșire a participat;
  - pentru toate infracțiunile săvârșite de această organizație.
- 82.Înlesnirea săvârșirii unei infracțiuni constituie activitate infracțională specifică:
- instigatorului;
  - complicelui;
  - autorului.

83. În cazul instigării, inițiativa de a săvârși fapta prejudiciabilă aparține:
- instigatorului;
  - autorului;
  - instigatorului sau autorului.
84. Contribuția instigatorului la săvârșirea unei fapte prevăzută de legea penală se poate realiza prin:
- cooperare nemijlocită la actele autorului;
  - determinare cu intenție a autorului;
  - acte de executare directe.
85. Instigarea presupune existența uneia din următoarele condiții:
- prezența a cel puțin doi subiecți – instigator și instigat;
  - obiectul juridic al faptei săvârșite de autor și obiectul juridic al instigării nu sunt identice;
  - activitatea de determinare să fie săvârșită numai cu intenție indirectă.
86. Instigarea nu este posibilă la infracțiunile:
- prelungite;
  - cu subiect special;
  - din imprudență.
87. Dacă autorul comite o faptă mai puțin prejudiciabilă decât cea la care a fost instigat ori sprijinit, această împrejurare:
- poate fi, în funcție de circumstanțe, în beneficiul tuturor participanților;
  - va fi în beneficiul tuturor participanților;
  - nu va fi în beneficiul tuturor participanților.
88. Membrul organizației criminale poartă răspundere penală numai pentru infracțiunile:
- la a căror pregătire sau săvârșire a participat;
  - grave, deosebit de grave și excepțional de grave;
  - prevăzute în capitolele II-V din partea specială a Codului penal.
89. Membrul organizației criminale poate fi liberat de răspundere penală în cazul în care:
- a săvârșit pentru prima dată o infracțiune intenționată gravă;
  - a declarat benevol despre existența organizației criminale și a ajutat la descoperirea infracțiunilor săvârșite de ea;
  - a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune.
90. Participația simplă, din punct de vedere subiectiv, este posibilă:
- numai cu înțelegere prealabilă;
  - atât cu înțelegere prealabilă, cât și fără înțelegere prealabilă;
  - dacă legătura subiectivă se realizează ulterior consumării infracțiunii.
91. Nu există participație simplă, dacă:
- fiecare făptuitor acționează independent și în momente diferite;
  - un făptuitor a ținut victima spre a putea fi lovită, iar alt făptuitor a lovit victima;

- c. o persoană a amenințat victima cu un cuțit, iar cealaltă persoană a depozitat victima de bunurile ce le avea asupra sa.
92. Nu sunt pasibili de răspundere penală pentru favorizarea infracțiunii:
- a. persoanele publice;
  - b. persoanele aflate în relații de afinitate;
  - c. copiii înfiați.
93. Temeiul real al răspunderii penale îl constituie:
- a. fapta prejudiciabilă;
  - b. pedeapsa aplicată de către instanța de judecată;
  - c. componența infracțiunii.
94. Temeiul juridic al răspunderii penale îl constituie:
- a. fapta prejudiciabilă;
  - b. componența infracțiunii;
  - c. fapta prejudiciabilă și componența infracțiunii.
95. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii:
- a. intenționate;
  - b. din imprudență;
  - c. indiferent de forma vinovăției.
96. Se consideră componență a infracțiunii:
- a. totalitatea semnelor obiective;
  - b. totalitatea semnelor subiective;
  - c. totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.
97. Cazurile și condițiile liberării de răspundere penală a persoanelor sunt prevăzute în:
- a. Codul penal;
  - b. Codul de procedură penală;
  - c. Codul de executare.
98. Persoana în vârstă de până la 18 ani care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune mai puțin gravă:
- a. poate fi liberată de răspundere penală în conformitate cu prevederile procedurii penale, dacă s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale;
  - b. în toate cazurile, se liberează de răspundere penală;
  - c. nu se liberează de răspundere penală.
99. Liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională poate avea loc în cazul:
- a. infracțiunilor mai puțin grave;
  - b. infracțiunilor grave săvârșite cu intenție;
  - c. infracțiunilor grave săvârșite din imprudență.

100. Liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională poate avea loc în cazul:
- săvârșirii infracțiunii pentru prima oară;
  - o singură dată în decursul unui an calendaristic;
  - o singură dată în decursul a 5 ani.
101. Persoanelor liberate de răspundere penală în conformitate cu art. 55 din Codul penal li se poate aplica:
- muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 50 la 100 de ore;
  - amendă în mărime de până la 150 de unități convenționale;
  - arest contravențional de până la 60 de zile.
102. Liberarea de răspundere penală în legătură cu căința activă poate opera în cazul:
- infracțiunilor ușoare;
  - infracțiunilor mai puțin grave și grave săvârșite din imprudență;
  - indiferent de gravitatea infracțiunii.
103. Liberarea de răspundere penală în legătură cu schimbarea situației nu se aplică în cazul:
- infracțiunilor ușoare și mai puțin grave comise din imprudență;
  - infracțiunilor mai puțin grave, comise cu intenție;
  - infracțiunilor grave comise din imprudență.
104. În privința persoanei juridice cu care a fost încheiat un acord judiciar de interes public, confirmat de instanța de judecată, urmărirea penală:
- poate fi suspendată condiționat;
  - se suspendă condiționat în mod obligatoriu, în toate cazurile;
  - poate fi suspendată condiționat doar în cazul infracțiunilor ușoare.
105. Prescripția tragerii la răspundere penală curge din ziua:
- sesizării despre săvârșirea infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată;
  - săvârșirii infracțiunii și până la data pronunțării hotărârii instanței de recurs;
  - săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.
106. În dependență de gravitatea infracțiunii, prescripția tragerii la răspundere penală operează cu următorii termeni:
- 2, 5, 15, 20, 25 de ani;
  - 2, 5, 10, 15, 25 de ani;
  - 2, 5, 15, 25, 30 de ani.
107. Aplicarea prescripției față de persoana care a săvârșit o infracțiune excepțional de gravă:
- este interzisă;
  - se decide de către ofițerul de urmărire penală;
  - se decide de către instanța de judecată.

108. Este imprescriptibilă infracțiunea de:
- corupere activă în proporții deosebit de mari;
  - ecocid;
  - corupere pasivă în proporții deosebit de mari.
109. În cazul în care prescripția nu a fost întreruptă de săvârșirea unei noi infracțiuni, persoana care se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată nu poate fi trasă la răspundere penală, dacă de la data săvârșirii infracțiunii au trecut:
- 25 de ani;
  - 15 ani;
  - 35 de ani.
110. Curgerea prescripției se suspendă, dacă persoana care a săvârșit infracțiunea:
- se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată;
  - săvârșește o infracțiune mai puțin gravă;
  - săvârșește o infracțiune ușoară.
111. Termenul prescripției:
- se suspendă pe perioada suspendării urmăririi penale;
  - se suspendă pe perioada suspendării urmăririi penale, doar în cazul comiterii infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave;
  - nu se suspendă pe perioada suspendării urmăririi penale.
112. Dacă instanța nu va găsi posibilă aplicarea prescripției și liberarea de răspundere penală pentru o infracțiune excepțional de gravă, detențiunea pe viață se va înlocui cu:
- 30 de ani închisoare;
  - 35 de ani închisoare;
  - cel mult 25 ani închisoare.
113. Persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate:
- în discursul procurorului;
  - în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale;
  - de către instanța de judecată.
114. Mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele:
- de la 500 la 3.000 de unități convenționale, după caz, până la 20.000 de unități convenționale;
  - de la 400 la 4.000 de unități convenționale;
  - de la 100 la 5.000 de unități convenționale, după caz, până la 15.000 de unități convenționale.
115. Mărimea amenzii pentru persoanele juridice se stabilește în limitele:
- de la 1.000 la 5.000 de unități convenționale, după caz, până la 20.000 de unități convenționale;
  - de la 600 la 10.000 de unități convenționale;

- c. de la 1.500 la 60.000 de unități convenționale.
116. În caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate:
- a. să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității;
  - b. să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare;
  - c. să aplice o măsură de siguranță (art. 98 Cod penal).
117. Amenda se aplică:
- a. în calitate de pedeapsă complementară;
  - b. ca pedeapsă principală;
  - c. atât ca pedeapsă principală, cât și ca pedeapsă complementară.
118. Retragera unui titlu special se aplică:
- a. în calitate de pedeapsă complementară;
  - b. ca pedeapsă principală;
  - c. atât ca pedeapsă principală, cât și ca pedeapsă complementară.
119. Privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate se aplică:
- a. în calitate de pedeapsă complementară;
  - b. ca pedeapsă principală;
  - c. atât ca pedeapsă principală, cât și ca pedeapsă complementară.
120. Privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept se aplică:
- a. ca pedeapsă principală;
  - b. în calitate de pedeapsă complementară;
  - c. atât ca pedeapsă principală, cât și ca pedeapsă complementară.
121. La aplicarea pedepsei privative de dreptul de a conduce mijloace de transport sau la anularea acestui drept în calitate de pedeapsă complementară la amendă, termenul ei se calculează:
- a. de la data săvârșirii faptei;
  - b. de la data rămânerii definitive a hotărârii;
  - c. de la data pronunțării hotărârii.
122. Este în drept să achite jumătate din amenda stabilită în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie numai condamnatul care a comis:
- a. o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă;
  - b. o infracțiune doar în stare de minorat;
  - c. o infracțiune din imprudență, în toate cazurile.
123. Închisoarea se stabilește pentru un termen:
- a. de la 1 lună la 25 de ani;
  - b. de până la 30 de ani;
  - c. de la 3 luni la 20 de ani.

124. La stabilirea pedepsei definitive, în caz de concurs de infracțiuni, pedeapsa închisorii nu poate depăși pentru minori:
- 12 ani și 6 luni;
  - 8 ani, pentru minorii de până la 16 ani;
  - 15 ani.
125. În penitenciare de tip deschis execută pedeapsa:
- persoanele care au săvârșit intenționat infracțiuni ușoare;
  - persoanele care au săvârșit infracțiuni grave din imprudență;
  - persoanele care au săvârșit infracțiuni grave, indiferent de forma vinovăției.
126. În penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa:
- persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate ușoare;
  - persoanele care au săvârșit infracțiuni grave din imprudență;
  - persoanele care au săvârșit infracțiuni grave, indiferent de forma vinovăției.
127. În penitenciare de tip închis execută pedeapsa:
- persoanele care au săvârșit infracțiuni grave din imprudență;
  - persoanele care au săvârșit infracțiuni grave, indiferent de forma vinovăției;
  - persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave.
128. Munca neremunerată în folosul comunității constă în antrenarea condamnatului la muncă:
- în afara timpului serviciului de bază sau de studii;
  - inclusiv în timpul serviciului sau de studii;
  - la discreția autorității administrației publice locale.
129. Munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată:
- în calitate de pedeapsă complementară;
  - ca obligație pentru perioada de probațiune sau, după caz, pentru termenul de probă în cazul condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei;
  - ca măsură de siguranță.
130. Munca neremunerată în folosul comunității se stabilește pe un termen:
- de la 50 la 240 de ore;
  - de la 60 la 240 de ore;
  - de la 40 la 220 de ore.
131. Munca neremunerată în folosul comunității nu poate fi aplicată:
- persoanelor care nu au atins vârsta de 16 ani;
  - militarilor în termen;
  - femeilor care sunt încadrate în câmpul muncii.
132. Munca neremunerată în folosul comunității va fi prestată timp de cel

mult:

- a. 12 luni;
  - b. 18 luni;
  - c. 20 luni.
133. Militarii în termen și militarii cu termen redus condamnați la muncă neremunerată în folosul comunității execută această pedeapsă:
- a. în unitatea militară;
  - b. în locul stabilit de administrația publică locală;
  - c. în unitatea administrativ-teritorială unde își are domiciliul.
134. Închisoarea se aplică:
- a. numai în calitate de pedeapsă complementară;
  - b. numai în calitate de pedeapsă principală;
  - c. atât ca pedeapsă principală, cât și ca pedeapsă complementară.
135. Potrivit legii penale (art. 72 Cod penal), nu există penitenciare:
- a. pentru subiecți speciali;
  - b. de tip închis;
  - c. de tip semiînchis.
136. Detențiunea pe viață nu se aplică:
- a. persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani;
  - b. persoanelor cu grad de dizabilitate severă;
  - c. femeilor și minorilor.
137. În funcție de gravitatea infracțiunii, instanța de judecată poate aplica pedeapsa detențiunii pe viață:
- a. în cazul concursului real de infracțiuni deosebit de grave;
  - b. în cazul concursului real de infracțiuni grave și deosebit de grave săvârșite în interesul unei organizații criminale;
  - c. numai pentru infracțiunile excepțional de grave.
138. În cazul înlocuirii pedepsei detențiunii pe viață cu o pedeapsă mai blândă, cu titlu de grațiere, se aplică închisoarea pentru un termen de:
- a. 30 ani;
  - b. 20 ani;
  - c. de până la 20 ani.
139. Privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi stabilită:
- a. pe un termen de la 1 la 5 ani;
  - b. pe un termen de la 1 la 15 ani;
  - c. pe un termen de la 1 la 10 ani.
140. În cazurile expres prevăzute în partea specială a Codului penal, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi stabilită:
- a. pe un termen de la 1 la 5 ani;

- b. pe un termen de la 1 la 15 ani;
  - c. pe un termen de la 1 la 10 ani.
141. Privarea unei persoane juridice de dreptul de a exercita o anumită activitate se stabilește pe un termen de:
- a. până la 3 ani;
  - b. până la 5 ani;
  - c. până la 10 ani.
142. Instanța de judecată:
- a. poate considera drept circumstanțe agravante inclusiv alte circumstanțe decât cele prevăzute la art. 77;
  - b. nu poate considera drept circumstanțe agravante alte circumstanțe decât cele prevăzute la art. 77;
  - c. poate considera drept circumstanțe agravante la discreția judecătorului.
143. Pedepșa mai blândă decât cea prevăzută de lege se aplica în mod obligatoriu în cazul următoarei circumstanțe excepționale:
- a. săvârșirea infracțiunii de către un minor;
  - b. săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani;
  - c. în ambele cazuri.
144. În cazul condamnării persoanelor adulte pentru comiterea infracțiunilor deosebit de grave, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală, dar constituind cel puțin:
- a. două treimi din minimul pedepsei prevăzute de Codul pentru infracțiunea săvârșită;
  - b. trei pătrimi din minimul pedepsei prevăzute de Codul penal pentru infracțiunea săvârșită;
  - c. în astfel de cazuri instanța de judecată nu poate aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală.
145. În cazul săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 166¹ alin. (2)–(4) din Codul penal (Tortura, tratamentul inuman sau degradant), instanța de judecată:
- a. nu poate aplica o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege;
  - b. poate aplica o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege în cazul săvârșirii infracțiunii pentru prima oară;
  - c. în dependență de circumstanțele săvârșirii infracțiunii, poate aplica o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege.
146. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, la stabilirea pedepsei va fi aplicabil:
- a. concursul de infracțiuni;
  - b. cumulul de sentințe;
  - c. la discreția instanței de judecată, atât concursul de infracțiuni cât și cumulul de sentințe.
147. La cumularea pedepselor în cazul unui cumul de sentințe, dacă prin

- una din sentințe este stabilită pedeapsa detențiunii pe viață, pedeapsa definitivă va fi:
- închisoarea pe un termen de 25 de ani;
  - detențiunea pe viață;
  - detențiunea pe viață, fără dreptul de liberare condiționată înainte de termen.
148. La aplicarea pedepsei în cazul unui cumul de sentințe, pedeapsa definitivă în privința minorilor nu poate depăși:
- 12 ani și 6 luni;
  - 18 ani;
  - 15 ani.
149. În cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii pentru care se prevede detențiunea pe viață, această pedeapsă:
- nu se înlocuiește;
  - se înlocuiește cu închisoare pe un termen de 30 de ani;
  - se înlocuiește cu închisoare de la 15 până la 25 de ani.
150. În cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe agravante la săvârșirea infracțiunii:
- poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din partea specială a Codului penal;
  - poate aplica o altă pedeapsă mai gravă prevăzută de partea generală a Codului penal;
  - restituie cauza penală procurorului pentru completarea urmăririi penale.
151. La cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracțiuni sau al unui cumul de sentințe, unei zile de închisoare îi corespund:
- 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității;
  - 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității;
  - 6 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.
152. Timpul în care condamnatul, în cursul executării pedepsei, urmează un tratament spitalicesc:
- se include, în toate cazurile, în durata executării pedepsei;
  - în nici un caz nu se include în durata executării pedepsei;
  - se include în durata executării pedepsei, cu excepția cazului în care și-a provocat singur boala.
153. În caz de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei:
- nu pot fi stabilite pedepse complementare;
  - pot fi stabilite pedepse complementare;
  - poate fi stabilită numai pedeapsa complementară – amenda.
154. Perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă se stabilește de către instanța de judecată:
- de la 1 an la 3 ani;
  - de la 1 lună până la 5 ani;

- c. de la 1 an la 5 ani.
155. Dacă a fost încheiat un acord de cooperare, perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă:
- nu poate fi mai mic decât jumătate din pedeapsa stabilită de instanța de judecată și mai mare de 6 ani;
  - nu poate fi mai mic decât o treime din pedeapsa stabilită de instanța de judecată și mai mare de 5 ani;
  - nu poate fi mai mic decât trei pătrimi din pedeapsa stabilită de instanța de judecată și mai mare de 3 ani.
156. Pentru persoanele care la data săvârșirii infracțiunii au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani termenele de prescripție a executării pedepsei:
- se reduc cu o treime;
  - se reduc cu două treimi;
  - nu se reduc.
157. Pentru pregătirea de infracțiune excepțional de gravă, detențiunea pe viață:
- nu se aplică;
  - se aplică în cazul stabilirii circumstanțelor agravante;
  - la discreția instanței de judecată.
158. În cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în partea specială a Codului penal se reduc:
- cu o pătrime;
  - cu o treime;
  - cu o doime.
159. În cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de cooperare, iar instanța de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute de norma părții speciale a Codului penal:
- se reduc cu două cincimi;
  - se reduc cu o pătrime;
  - nu se reduc, se va ține cont la individualizarea pedepsei.
160. Condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică în cazul:
- infracțiunilor grave;
  - infracțiunilor deosebit de grave și excepțional de grave;
  - recidivei.
161. Condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare nu se aplică în cazul infracțiunii prevăzute de:
- art. 165 alin. (1) Cod penal (Traficul de ființe umane);
  - art. 166¹ alin. (1) Cod penal (Tratament inuman ori degradant);
  - art. 201 alin. (1) Cod penal (Incestul).

162. În cazul încheierii acordului de cooperare, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei:
- se aplică și persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave;
  - se aplică și persoanelor care au săvârșit infracțiuni excepțional de grave;
  - nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit sau excepțional de grave.
163. În cazul condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare:
- prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă;
  - prima parte a pedepsei se suspendă, iar restul pedepsei se execută în penitenciar;
  - ordinea executării pedepsei se stabilește de comun acord cu condamnatul.
164. Liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen poate fi aplicată dacă condamnatul, care la momentul săvârșirii infracțiunii grave a atins vârsta de 21 ani, a executat efectiv:
- cel puțin o treime din termenul de pedeapsă stabilit;
  - cel puțin două treimi din termenul de pedeapsă stabilit;
  - cel puțin o doime din termenul de pedeapsă stabilit.
165. Înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă poate avea loc:
- în cazul persoanelor care execută pedeapsa cu închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave și grave;
  - doar în cazul persoanelor care execută pedeapsa cu închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave;
  - în cazul persoanelor care execută pedeapsa cu închisoare indiferent de categoria infracțiunii săvârșite.
166. Înlocuirea părții neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă poate fi aplicată numai după ce condamnatul a executat efectiv cel puțin:
- o treime din termenul de pedeapsă pentru o infracțiune gravă;
  - jumătate din termenul de pedeapsă pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă;
  - o treime din termenul de pedeapsă pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă și jumătate din termenul de pedeapsă pentru o infracțiune gravă.
167. Prescripția nu înlătură executarea pedepselor principale stabilite pentru infracțiunea prevăzută de:
- art. 135² Cod penal (Propaganda genocidului sau a infracțiunilor împotriva umanității);
  - art. 166¹ Cod penal (Tortura, tratamentul inuman sau degradant);
  - art. 206 Cod penal (Traficul de copii).
168. Prescripția executării sentinței de condamnare operează cu următoarele termene:
- 2 ani, 5 ani, 10 ani, 15 ani, 25 de ani;

- b. 2 ani, 6 ani, 10 ani, 15 ani, 20 de ani;
  - c. 2 ani, 5 ani, 10 ani, 15 ani, 20 de ani.
169. Potrivit art. 98 din Codul penal, măsurile de siguranță au drept scop:
- a. repararea prejudiciului;
  - b. înlăturarea unui pericol și preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală;
  - c. sancționarea persoanelor care au săvârșit infracțiuni.
170. Potrivit Codului penal, nu constituie măsură de siguranță:
- a. confiscarea specială;
  - b. confiscarea extinsă;
  - c. interzicerea frecventării anumitor locuri.
171. Confiscarea specială:
- a. se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală;
  - b. nu se poate aplica dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală;
  - c. se poate aplica doar în cazul infracțiunilor grave și deosebit de grave.
172. Confiscarea extinsă poate fi dispusă și asupra bunurilor transferate către:
- a. dobânditorii de rea-credință;
  - b. dobânditorii de bună-credință;
  - c. indiferent de calitatea dobânditorului.
173. Amnistia are efecte asupra:
- a. măsurilor de siguranță;
  - b. răspunderii penale;
  - c. drepturilor persoanei vătămate.
174. Amnistia nu se aplică în cazul săvârșirii de infracțiuni:
- a. prevăzute de art. 201 Cod penal (Incestul);
  - b. grave;
  - c. mai puțin grave.
175. Actul de împăcare este:
- a. cauză care înlătură răspunderea penală;
  - b. circumstanță care determină încetarea urmăririi penale;
  - c. atât o cauză care înlătură răspunderea penală cât și o circumstanță care determină încetarea urmăririi penale.
176. Împăcarea părților (art. 109 Cod penal) este posibilă în cazul săvârșirii de către un adult a unei infracțiuni:
- a. ușoare sau mai puțin grave, indiferent de forma de vinovăție;
  - b. ușoare, mai puțin grave sau grave săvârșite din imprudență;
  - c. mai puțin grave și grave săvârșite din imprudență.
177. Împăcarea părților, în sensul art. 109 din Codul penal, produce efecte juridice din momentul:
- a. săvârșirii infracțiunii;

- b. pornirii urmăririi penale;
  - c. expedierii cauzei penale în instanța de judecată.
178. Stingerea antecedentelor penale anulează:
- a. toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale, indiferent de categoria infracțiunii;
  - b. toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale doar în cazul infracțiunilor ușoare, mai puțin grave și grave;
  - c. parțial incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale, indiferent de categoria infracțiunii.
179. Pentru persoanele cu capacitate de exercițiu restrânsă, împăcarea se face:
- a. de către reprezentanții lor legali;
  - b. de către ele personal;
  - c. de către ele, cu încuviințarea persoanelor prevăzute de lege.
180. Grațierea se acordă de către:
- a. Președintele Parlamentului Republicii Moldova;
  - b. Președintele Republicii Moldova în mod colectiv;
  - c. Președintele Republicii Moldova în mod individual.
181. Grațierea este:
- a. cauză care înlătură consecințele condamnării;
  - b. cauză care înlătură răspunderea penală;
  - c. atât o cauză care înlătură răspunderea penală cât și o cauză care înlătură consecințele răspunderii penale.
182. Grațierea, de regulă, are efecte asupra:
- a. pedepsei penale complementare;
  - b. pedepsei penale principale;
  - c. măsurilor de siguranță.
183. Antecedentele penale reprezintă o stare juridică a persoanei, ce apare din momentul:
- a. rămânerii definitive a sentinței de condamnare;
  - b. pronunțării sentinței de condamnare;
  - c. punerii persoanei sub învinuire.
184. Anularea tuturor incapacităților și decăderilor în drepturi legate de antecedentele penale este operantă în cazul:
- a. stingerii antecedentelor penale;
  - b. reabilitării judecătorești;
  - c. atât al stingerii antecedentelor penale cât și al reabilitării judecătorești.
185. În caz de respingere a cererii de reabilitare nu se poate formula o nouă cerere de reabilitare, decât după:
- a. 1 an;
  - b. 3 ani;
  - c. 5 ani.

186. Se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni grave:
- dacă au expirat 6 ani după executarea pedepsei;
  - dacă au expirat 3 ani după executarea pedepsei;
  - imediat după executarea pedepsei cu închisoarea.
187. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează:
- doar în cadrul urmăririi penale;
  - atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul judecării cauzei penale;
  - la toate etapele procesului penal.
188. Una din etapele alegerii normei penale pentru calificarea infracțiunii este:
- determinarea tuturor componentelor de infracțiune care ar permite încadrarea circumstanțelor de fapt stabilite;
  - elaborarea actului aplicativ;
  - judecarea cauzei.
189. Regula de calificare în cazul infracțiunii unice complexe constă în aplicarea:
- unei singure norme din partea specială a Codului penal, cu trimitere la norma din partea generală a Codului penal;
  - unei singure norme din partea specială a Codului penal;
  - regulilor concursului ideal de infracțiuni.
190. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează:
- doar de către ofițerul de urmărire penală și procuror;
  - doar de către ofițerul de urmărire penală;
  - de către ofițerul de urmărire penală, procuror și judecător.
191. Una din trăsăturile concurenței normelor penale constituie:
- fapta prejudiciabilă comisă trebuie să fie cuprinsă în întregime de cel puțin două norme penale;
  - săvârșirea infracțiunii numai prin mai multe acțiuni/inacțiuni infracționale;
  - fapta prejudiciabilă comisă trebuie să fie cuprinsă în întregime în cel puțin trei norme penale.
192. În cazul concurenței dintre norma generală și cea specială, se aplică:
- numai norma specială;
  - numai norma generală;
  - fie norma generală, fie norma specială.
193. Prin act sexual, în sensul art. 132² Cod penal, se înțelege:
- doar acțiunea de penetrare vaginală;
  - acțiunea de penetrare vaginală, anală sau orală de natură sexuală cu orice parte corporală sau obiect;
  - orice alte modalități de obținere a unei satisfacții sexuale, cu excepția penetrărilor.
194. Listele de substanțe stupefiante, psihotrope și de precursori se aprobă, se

modifică și se completează de către:

- a. Parlament;
  - b. Guvern;
  - c. directorul Dispensarului Republican de Narcologie.
195. Se consideră neconsimțită acțiunea cu caracter sexual care este însoțită de o constrângere fizică sau psihică, dacă este aplicată în privința:
- a. victimei sau altei persoane;
  - b. doar victimei;
  - c. doar altei persoane.
196. Prin acțiuni cu caracter sexual, în sensul art. 132² Cod penal, se înțelege:
- a. penetrare vaginală;
  - b. penetrare orală de natură sexuală;
  - c. orice alte modalități de obținere a unei satisfacții sexuale, cu excepția penetrărilor vaginale, anale sau orale de natură sexuală.
197. Subiect al infracțiunii prevăzute la art. 239² Cod penal (Obstrucționarea supravegherii bancare), poate fi:
- a. orice angajat al băncii comerciale;
  - b. doar administratorul băncii comerciale;
  - c. doar acționarul și/sau beneficiarul efectiv al băncii comerciale.
198. Deosebita cruzime, stipulată la art.172 alin.(2) lit. f) Cod penal, este o circumstanță agravantă a acțiunilor cu caracter sexual neconsimțite, de natură:
- a. subiectivă;
  - b. obiectivă;
  - c. progresivă.
199. Fapta adultului care înșală o minoră în vârstă de 17 ani precum că la împlinirea majoratului se va căsători cu ea, întreținând un act de penetrare vaginală cu aceasta:
- a. nu este prevăzută de legea penală;
  - b. constituie act sexual neconsimțit, săvârșit cu bună știință asupra unui minor (art. 171 alin. (2) lit. a) Cod penal);
  - c. constituie hărțuire sexuală (art. 173 Cod penal).
200. Mijloacele din fondurile externe, în cazul infracțiunii prevăzute la art. 332² Cod penal (Delapidarea mijloacelor din fondurile externe) constituie:
- a. obiect material al infracțiunii;
  - b. produs al infracțiunii;
  - c. mijloc de comitere a infracțiunii.
201. Fapta de distrugere a documentelor (alin. (1) art. 360 Cod penal):
- a. este comisă, în toate cazurile, de un subiect special;
  - b. este comisă de un subiect general;
  - c. este comisă din intenție sau din imprudență.
202. Infracțiunea de corupere pasivă săvârșită de o persoană cu funcție de demnitate publică (art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal) poate fi imputată față de:

- a. consilierul local;
  - b. primar;
  - c. notar.
203. Violența în familie în variantă-tip (alin. (1) art. 201¹ Cod penal) este:
- a. în toate cazurile, o infracțiune cu componentă materială;
  - b. în toate cazurile, o infracțiune cu componentă formală;
  - c. în funcție de modalitatea normativă a faptei prejudiciabile, poate fi atât cu componentă materială cât și cu componentă formală.
204. Subiect al infracțiunii prevăzute la art. 269 Cod penal (Încălcarea regulilor privind menținerea ordinii și securitatea circulației) este:
- a. conducătorul unui troleibuz;
  - b. comandantul aeronavei;
  - c. conducătorul unui scuter.
205. Între alin. (1) art. 361 Cod penal (Confecționarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale, a imprimatelor, ștampilelor sau sigiliilor false) și alin. (2) art. 218 Cod penal (Falsificarea rețetei sau a altor documente care permit obținerea drogurilor) există o concurență:
- a. dintre o normă generală și una specială;
  - b. dintre o normă parte și una întreg;
  - c. dintre două norme speciale, dintre care alin. (2) art. 218 Cod penal este o normă cu circumstanță agravantă.
206. Constituie infracțiune comisă prin sustragere:
- a. șantajul (art. 189 Cod penal);
  - b. delapidarea averii străine (art. 191 Cod penal);
  - c. însușirea sau utilizarea ilicită a energiei electrice, termice sau a gazelor naturale (art. 194 Cod penal).
207. Este posibilă pregătirea, dar ea nu se pedepsește în cazul infracțiunii de:
- a. acțiuni cu caracter sexual neconsimțite (art. 172 CP RM);
  - b. hărțuire sexuală (art. 173 CP RM);
  - c. ademenirea minorului în scopuri sexuale (art. 175¹ CP RM).
208. Constituie infracțiune cu componentă materială:
- a. art. 248 Cod penal (Contrabanda);
  - b. art. 326 Cod penal (Traficul de influență);
  - c. art. 329 Cod penal (Neglijența în serviciu).
209. Constituie infracțiune cu componentă formală:
- a. art. 328 Cod penal (Excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu);
  - b. art. 329 Cod penal (Neglijența în serviciu);
  - c. art. 333 Cod penal (Luarea de mită).
210. Procurarea instrumentelor sau luarea de măsuri în scopul răpirii unei trotinete aflate într-un depozit, fără scop de cupiditate:
- a. constituie pregătire la infracțiunea de răpire a mijlocului de transport

- (art. 192¹ alin. (1) raportat la art. 26 Cod penal);
  - b. constituie pregătire la infracțiunea de răpire a mijlocului de transport săvârșită prin pătrundere în garaj (art. 192¹ alin. (2) lit. c) raportat la art. 26 Cod penal);
  - c. nu atrage răspundere penală.
211. Contează la calificare, în contextul art. 236 Cod penal (Fabricarea sau punerea în circulație a semnelor bănești false sau a titlurilor de valoare false):
- a. majorarea sau micșorarea valorii nominale a semnelor bănești fabricate;
  - b. scopul fabricării semnelor bănești;
  - c. numărul de exemplare de semne bănești fabricate.
212. Este o infracțiune cu componentă materială:
- a. hărțuirea sexuală (art. 173 Cod penal);
  - b. darea de mită (art. 334 Cod penal);
  - c. samavolnicia (art. 352 Cod penal).
213. Încălcarea regulilor de creditare, politicilor de acordare a împrumuturilor sau regulilor de acordare a despăgubirii/indemnizației de asigurare (art. 239 Cod penal) este, în toate cazurile, o infracțiune:
- a. prelungită;
  - b. continuă;
  - c. de rezultat.
214. Fapta persoanei care stropește cu benzină victima, spunându-i că o va incendia, urmată de aprinderea unei brichete în acest scop, constituie:
- a. infracțiune de amenințare cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății (art. 155 Cod penal);
  - b. tentativă la omor intenționat (art. 145 alin. (1) raportat la art. 27 Cod penal);
  - c. tentativă la omor intenționat săvârșit cu deosebită cruzime (art. 145 alin. (2) lit. j) raportat la art. 27 Cod penal).
215. Subiect al infracțiunii prevăzute la art. 312 Cod penal (Declarația mincinoasă, concluzia falsă sau traducerea incorectă) poate fi:
- a. orice parte în proces;
  - b. doar martorul;
  - c. martorul, partea vătămată, specialistul, expertul, traducătorul sau interpretul.
216. Între infracțiunea prevăzută la art. 155 Cod penal (Amenințarea cu omor sau cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății) și cea de la alin. (3) art. 166¹ Cod penal (Tortura) există o concurență:
- a. dintre o normă generală și una specială;
  - b. dintre o normă parte și una întreg;
  - c. dintre două norme speciale, dintre care alin. (3) art. 166¹ Cod penal este o normă cu circumstanță agravantă.
217. Constituie obiect material al infracțiunii de tulburare de posesie (art. 193 Cod penal):

- a. un teren;
  - b. un aeroport;
  - c. un mijloc de transport.
218. În cazul infracțiunii de trafic de influență (art. 326 Cod penal):
- a. remunerația ilicită pretinsă constituie obiect material sau imaterial al infracțiunii;
  - b. actul pentru a cărui îndeplinire se traficează influența trebuie să fie în exclusivitate legal;
  - c. fapta poate fi săvârșită după îndeplinirea actului de către persoana publică asupra căreia făptuitorul pretinde că ar avea influență.
219. Pentru a reține la încadrare infracțiunea de escrocherie în variantă-tip (art. 190 alin. (1) Cod penal), este necesară producerea:
- a. daunelor care depășesc proporțiile mici;
  - b. daunelor în proporții considerabile;
  - c. urmărilor grave.
220. Declarația mincinoasă, concluzia falsă sau traducerea incorectă, infracțiune prevăzută la art. 312 Cod penal:
- a. poate fi săvârșită în cadrul unei comisii rogatorii;
  - b. poate fi comisă și cu intenție indirectă;
  - c. este întotdeauna producătoare de urmări prejudiciabile.
221. Între art. 166 Cod penal (Privațiunea ilegală de libertate) și art. 164 Cod penal (Răpirea unei persoane) există:
- a. concurență dintre o parte și un întreg;
  - b. concurență dintre o normă generală și una specială;
  - c. concurență dintre două norme speciale.
222. Fapta celui care, cu bună știință, pune la dispoziția unei persoane mijlocul de transport care îi aparține cu drept de proprietate, pentru ca aceasta să se poată deplasa în diverse locuri pentru a presta clienților servicii sexuale:
- a. nu constituie infracțiune;
  - b. constituie infracțiune de proxenetism (art. 220 Cod penal);
  - c. constituie complicitate la proxenetism (art. 220 raportat la alin. (5) art. 42 Cod penal).
223. Persoana juridică poate fi subiect al infracțiunii prevăzute la:
- a. art. 239 Cod penal (Încălcarea regulilor de creditare, politicilor de acordare a împrumuturilor sau regulilor de acordare a despăgubirii/indemnizației de asigurare);
  - b. art. 239¹ Cod penal (Gestiunea defectuoasă sau frauduloasă a băncii, a societății de investiții, a societății de asigurări);
  - c. art. 248¹ Cod penal (Contrabanda cu mărfuri accizate).
224. Folosirea unui permis de conducere auto falsificat, în mod sistematic constituie:
- a. o singură infracțiune de folosire a documentelor oficiale (art. 361 alin. (1) Cod penal) în formă simplă;

- b. o singură infracțiune de folosire a documentelor oficiale (art. 361 alin. (1) Cod penal) în formă prelungită;
  - c. un concurs real dintre atâtea infracțiuni de folosire a documentelor oficiale câte acțiuni efective de folosire au fost realizate.
225. Fapta expertului judiciar de a solicita unei părți dintr-un dosar civil întreținerea de acte sexuale în schimbul întocmirii unui raport de expertiză favorabil acesteia, constituie:
- a. hărțuire sexuală (art. 173 Cod penal);
  - b. corupere pasivă (art. 324 Cod penal);
  - c. abuz de putere sau abuz de serviciu (art. 327 Cod penal).
226. Internarea ilegală într-o instituție psihiatrică în variantă-tip (alin. (1) art. 169 Cod penal) este, în toate cazurile, o infracțiune cu componentă:
- a. formală;
  - b. materială;
  - c. formal-materială.
227. În cazul infracțiunii prevăzute la art. 323 Cod penal (Favorizarea infracțiunii):
- a. trebuie să existe o înțelegere între autorul faptei prevăzute de legea penală și favorizator, anterior săvârșirii acelei fapte;
  - b. favorizatorul nu trebuie să aibă calitatea de participant la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală pe care o tănuiește;
  - c. forma de vinovăție poate fi intenția indirectă.
228. Infracțiunea de provocare ilegală a avortului (art. 159 Cod penal) poate fi săvârșită:
- a. de către un medic care nu are studii medicale superioare speciale;
  - b. de către femeia însărcinată care sie însăși își întrerupe sarcina;
  - c. fără consimțământul femeii însărcinate.
229. Nu există infracțiune de viol (art. 171 Cod penal), dacă actul sexual a fost realizat prin:
- a. înșelăciune;
  - b. amenințarea cu lipsirea de viață;
  - c. profitare de imposibilitatea persoanei de a se apăra.
230. Cel care sesizează organul de urmărire penală, afirmând că este autorul unei infracțiuni de omor intenționat, pe care nu o comisese, cunoscând cine este adevăratul autor, în vederea evitării tragerii la răspundere penală a adevăratului făptuitor, fără o promisiune din timp, poate fi tras la răspundere pentru:
- a. falsificarea probelor (art. 310 Cod penal);
  - b. denunțare falsă (art. 311 Cod penal);
  - c. favorizarea infracțiunii (art. 323 Cod penal).
231. Reieșind din dispoziția art. 287 Cod penal, huliganismul nu poate fi:
- a. săvârșit în baza unor relații ostile dintre victimă și făptuitor;
  - b. habitual;
  - c. nepopulat.

232. La delimitarea infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății care a provocat decesul victimei (alin. (4) art. 151 Cod penal) de omorul intenționat (art. 145 Cod penal) nu poate fi luat drept criteriu:
- numărul loviturilor aplicate;
  - localizarea zonală a plăgilor;
  - durata perioadei de la cauzarea plăgii până la momentul decesului victimei.
233. Poate fi comisă cu intenție indirectă infracțiunea de:
- vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății (art. 152 Cod penal);
  - sclavie și condiții similare sclaviei (art. 167 Cod penal);
  - muncă forțată (art. 168 Cod penal).
234. Dacă persoana publică recurge la folosirea efectivă a armei prin tragerea de focuri, fără respectarea regulilor de aplicare a acesteia, însă în lipsa intenției de a cauza dureri sau suferințe fizice sau psihice, cele comise se vor încadra în baza:
- lit. b) alin. (2) art. 328 Cod penal, adică exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu însoțite de aplicarea armei;
  - lit. d) alin. (2) art. 166¹ Cod penal, adică tratament inuman sau degradant săvârșit prin folosirea armei;
  - lit. d) alin. (4) art. 166¹ Cod penal, adică tortura săvârșită prin folosirea armei.
235. Extorcarea ergotaminei (entitate catalogată ca precursor) urmează a fi încadrată în baza:
- art. 189 Cod penal (Șantajul);
  - art. 217¹ Cod penal (Circulația ilegală a precursorilor în scopul producerii sau prelucrării drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora);
  - art. 217⁴ Cod penal (Sustragerea sau extorcarea drogurilor sau etnobotanicelor).
236. Reținerea unei persoane de către ofițerul de urmărire penală cu nerespectarea temeiurilor prevăzute de art. 166 Cod de procedură penală, constituie o varietate a depășirii vădite a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care necesită a fi încadrată în baza:
- alin. (1) art. 328 Cod penal, adică exces de putere;
  - alin. (1) art. 308 Cod penal, adică reținerea ilegală;
  - concursei de infracțiuni dintre alin. (1) art. 308 și alin. (1) art. 328 Cod penal.
237. Violența în familie, care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății soldată cu decesul victimei (alin. (4) art. 201¹ Cod penal) ca infracțiune complexă, absoarbe în conținutul său:
- omorul intenționat (art. 145 Cod penal);
  - lipsirea de viață din imprudență (art. 149 Cod penal);
  - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății care a

provocat decesul victimei (alin. (4) art. 151 Cod penal).

238. Subiect al infracțiunii de tragere cu bună știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate (art. 306 Cod penal) poate fi:
- procurorul;
  - judecătorul de instrucție;
  - judecătorul.
239. Infracțiunea de fals în declarații (atât în cazul alin. (1) cât și în cazul alin. (2) art. 352¹ Cod penal) se comite:
- cu intenție directă;
  - fie cu intenție directă, fie cu intenție indirectă;
  - cu imprudență exprimată fie în neglijență, fie în încredere exagerată.
240. În cazul infracțiunii de huliganism (art. 287 Cod penal), constituie semn obligatoriu al laturii obiective:
- ambianța infracțiunii;
  - modul comiterii infracțiunii;
  - timpul comiterii infracțiunii.
241. La infracțiunea de neglijență în serviciu (art. 329 Cod penal):
- legea penală prevede cerința unui scop special;
  - victimă poate fi doar statul;
  - subiectul infracțiunii este calificat (special).
242. Folosirea situației de serviciu poate constitui o activitate omisivă în cazul:
- art. 324 Cod penal (Corupere pasivă);
  - art. 327 Cod penal (Abuzul de putere sau abuzul de serviciu);
  - art. 332 Cod penal (Falsul în acte publice).
243. Violența, în contextul infracțiunii de huliganism (art. 287 Cod penal), se concretizează în:
- vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății;
  - vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății;
  - vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.
244. Constituie infracțiune cu componentă materială:
- art. 326 Cod penal (Traficul de influență);
  - art. 328 Cod penal (Excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu);
  - de serviciu);
  - art. 332 Cod penal (Falsul în acte publice).
245. Nu are corespondență în plan contravențional:
- abuzul de putere sau abuzul de serviciu (art. 327 Cod penal);
  - excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu (art. 328 Cod penal);
  - neglijența în serviciu (art. 329 Cod penal).
246. În cazul infracțiunii de pornografie infantilă (art. 208¹ Cod penal), minorul este:

- a. protagonistul reprezentărilor pornografice;
  - b. spectatorul reprezentărilor pornografice;
  - c. martorul reprezentărilor pornografice.
247. Linia de demarcație dintre art. 283 Cod penal (Banditismul) și art. 188 Cod penal (Tâlhăria) constă în:
- a. scopul infracțiunii;
  - b. timpul comiterii faptei;
  - c. locul comiterii infracțiunii.
248. Primirea remunerației ilicite în cazul infracțiunii de trafic de influență (art. 326 Cod penal) este o acțiune:
- a. bilaterală;
  - b. unilaterală;
  - c. subsidiară.
249. Între art. 290 Cod penal (Purtarea, păstrarea, procurarea, fabricarea, repararea sau comercializarea ilegală a armelor și munițiilor, sustragerea lor) și art. 283 Cod penal (Banditismul) există o concurență dintre:
- a. o normă generală și una specială;
  - b. o normă parte și o normă întreg;
  - c. două norme speciale.
250. Cel care, prin amenințare cu o nuia, constrânge concomitent două persoane să-i transmită pe viitor mijloace bănești, săvârșește:
- a. două infracțiuni de șantaj, aflate în concurs ideal;
  - b. o singură infracțiune de șantaj, în formă agravată;
  - c. o singură infracțiune de tâlhărie, în formă agravată.
251. Autodenunțarea corupătorului, știind că organului de urmărire penală îi este cunoscut despre infracțiunea pe care a comis-o (art. 325 Cod penal), constituie:
- a. circumstanță de atenuare a pedepsei, fiind operabilă lit. f) alin. (1) art. 76 Cod penal;
  - b. cauză care înlătură caracterul penal al faptei;
  - c. cauză specială de liberare de răspundere penală.
252. Autor al infracțiunii de trafic de influență (art. 326 Cod penal) poate fi:
- a. doar o persoană publică care are influență asupra factorului de decizie;
  - b. doar persoana publică cu atribuții de control;
  - c. orice persoană care susține că are influență asupra unui factor de decizie.
253. Favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii de furt în variantă-tip (art. 186 alin. (1) Cod penal):
- a. generează răspundere penală în conformitate cu art. 323 alin. (1) Cod penal;
  - b. nu constituie infracțiune;
  - c. poate fi imputată și celui care a participat în calitate de organizator al infracțiunii de furt.

254. În cazul infracțiunii de neglijență în serviciu (art. 329 Cod penal), subiectul infracțiunii încalcă:
- obligațiile profesionale;
  - obligațiile de serviciu;
  - atât obligațiile profesionale cât și obligațiile de serviciu.
255. Constituie metodă-semn obligatoriu al laturii obiective a infracțiunii de trecere ilegală a frontierei de stat (art. 362 Cod penal):
- coruperea inspectorului vamal;
  - sustragerea de la controlul vamal efectuat la trecerea frontierei;
  - folosirea frauduloasă a documentelor de trecere a frontierei.
256. Potrivit legii penale a Republicii Moldova, violența în familie (art. 201¹ Cod penal) este o infracțiune:
- contra vieții și sănătății persoanei;
  - contra libertății, cinstei și demnității persoanei;
  - contra familiei și minorilor.
257. Fapta unei persoane care, în scopul întreținerii de acte sexuale neconsimțite, nu îi permite victimei să părăsească locuința decât după momentul în care, după încercări repetate, nu a reușit să întrețină penetrarea vaginală cu aceasta, constituie:
- tentativă la viol (art. 171 raportat la art. 27 Cod penal);
  - privațiune ilegală de libertate (art. 166 Cod penal);
  - privațiune ilegală de libertate (art. 166 Cod penal) în concurs cu tentativă la viol (art. 171 raportat la art. 27 Cod penal).
258. În cazul în care X imobilizează victima, iar Y întreține acte de penetrare neconsimțite cu aceasta, fapt despre care s-au înțeles în prealabil:
- ambii au calitatea de coautori la infracțiunea de viol;
  - X are calitatea de complice la viol, iar Y are calitatea de autor la această infracțiune;
  - X are calitatea de autor la infracțiunea de privațiune ilegală de libertate, iar Y are calitatea de autor la infracțiunea de viol.
259. Constituie obiect material al infracțiunii de furt (art. 186 Cod penal):
- un animal domestic lăsat pe pășune fără pază;
  - un bun mobil incorporeal;
  - un bun mobil abandonat.
260. Fapta persoanei care pretinde neîntemeiat că deține grad științific de doctor în științe, fără a efectua un act în virtutea acesteia:
- nu este prevăzută de legea penală;
  - constituie infracțiune de uzurpare de calități oficiale (art. 351 Cod penal);
  - constituie tentativă la infracțiunea de uzurpare de calități oficiale (art. 351 raportat la art. 27 Cod penal).
261. Dacă în contextul aplicării constrângerii fizice la raport sexual (manifestate prin aplicarea de lovituri), victima a decedat din imprudență, înainte de a realiza propriu-zisă a actului de penetrare vaginală, atunci fapta va fi

încadrată potrivit:

- a. art.27 și art.171 alin.(3) lit.e) CP RM – tentativă la viol care a provocat din imprudență decesul victimei;
  - b. art.149 CP RM – lipsirea de viață din imprudență în concurs cu art.27 și art.171 alin.(1) CP RM;
  - c. art.149 CP RM – lipsirea de viață din imprudență.
262. Răspundere penală pentru favorizarea infracțiunii (art. 323 Cod penal) nu poate fi imputată:
- a. verișorului făptuitorului;
  - b. unchiului făptuitorului;
  - c. bunicului făptuitorului.
263. Pretinderea remunerației ilicite în cazul infracțiunii de corupere pasivă (art. 324 Cod penal) este o acțiune:
- a. bilaterală;
  - b. unilaterală;
  - c. subsidiară.
264. Nu reprezintă consecință a infracțiunii de punere în exploatare a mijloacelor de transport cu defecte tehnice vădite (art. 265 Cod penal):
- a. daunele în proporții mari;
  - b. vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății;
  - c. vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.
265. În cazul lipsirii de viață din imprudență:
- a. este posibilă instigarea și complicitatea;
  - b. nu este posibilă instigarea și complicitatea;
  - c. raportul de cauzalitate nu trebuie dovedit, întrucât acesta rezultă din materialitatea faptei.
266. La art. 326 Cod penal se incriminează traficul de influență:
- a. neoneros;
  - b. oneros;
  - c. atât oneros cât și neoneros.
267. Pentru a opera clauza de impunitate prevăzută la art. 201 alin. (2) Cod penal (Incestul), este necesar ca, la momentul comiterii faptei, făptuitorii:
- a. să nu fi împlinit vârsta de 18 ani;
  - b. să nu aibă o diferență de vârstă între ei mai mare de 2 ani;
  - c. să nu fi împlinit vârsta de 18 ani și diferența de vârstă între ei să nu fie mai mare de 2 ani.
268. Dacă traficul de ființe umane se săvârșește cu o deosebită cruzime (lit. g) alin. (2) art. 165 Cod penal), atunci obiectul juridic secundar este reprezentat de relațiile sociale cu privire la:
- a. integritatea corporală a persoanei;
  - b. sănătatea persoanei;
  - c. integritatea fizică sau psihică a persoanei.

269. Nu poate fi reținută la încadrare lit. b) alin. (2) art. 145 Cod penal „din interes material”, atunci când omorul este săvârșit:
- în legătură cu nedorința victimei de a executa, față de făptuitor, obligațiunile patrimoniale;
  - în scopul de a obține suma asigurată;
  - în scopul neachitării datoriei.
270. În cazul infracțiunii de încălcare din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale (art. 213 Cod penal), participația penală:
- este posibilă numai sub forma instigării;
  - este posibilă numai sub forma complicității;
  - nu este posibilă.
271. Traficul de ființe umane săvârșit de către o persoană, care anterior a săvârșit un trafic de ființe umane prevăzut la alin. (1), incriminat în varianta agravată de la art. 165 alin. (2) lit. a) Cod penal, constituie:
- pluralitate de rezoluții infracționale;
  - pluralitate de infracțiuni;
  - pluralitate de făptuitori.
272. Pot să existe acte preparatorii în cazul infracțiunii de:
- omor săvârșit în stare de afect (art. 146 Cod penal);
  - neglijența în serviciu (art. 329 Cod penal);
  - samavolnicie (art. 352 Cod penal).
273. La infracțiunea de încălcare a regulilor de protecție a muncii (art. 183 Cod penal), tentativa:
- nu este posibilă în nicio împrejurare;
  - este posibilă și se pedepsește cu o pedeapsă ce nu depășește jumătate din maximumul prevăzut de art. 183 Cod penal;
  - este posibilă și se pedepsește cu o pedeapsă ce nu depășește trei pătrimi din maximumul prevăzut de art. 183 Cod penal.
274. La infracțiunea de trecere ilegală a frontierei de stat în variantă-tip (art. 362 alin. (1) Cod penal), pregătirea:
- este posibilă, însă nu se pedepsește;
  - este posibilă și se pedepsește;
  - nu este posibilă în nicio împrejurare.
275. Infracțiunea de incest (art. 201 Cod penal) poate fi comisă:
- prin acte sexuale de orice natură;
  - doar prin întreținere de raporturi sexuale;
  - doar de către subiecți majori (adulți) de sex diferit.
276. Există subiect special unic în cazul infracțiunii de:
- pruncucidere (art. 147 Cod penal);
  - incest (art. 201 Cod penal);
  - violență în familie (art. 201¹ Cod penal).
277. Infracțiunea de distrugere sau deteriorare intenționată a bunurilor (art.

- 197 Cod penal) este o infracțiune:
- de rezultat;
  - de pericol;
  - complexă.
278. În cazul infracțiunii de huliganism (art. 287 Cod penal), motivul huliganic constituie:
- semn secundar obligatoriu al laturii subiective, având o natură explicită;
  - semn secundar obligatoriu al laturii subiective, având o natură implicită;
  - semn secundar al laturii subiective, neavând relevanță la încadrare.
279. Autodenunțarea corupătorului mai înainte ca organul de urmărire penală să fi cunoscut despre infracțiunea pe care a comis-o (art. 325 Cod penal) constituie:
- cauză de reducere a pedepsei;
  - cauză care înlătură caracterul penal al faptei;
  - cauză specială de liberare de răspundere penală.
280. Nu poate constitui obiect material ori produs ale infracțiunii prevăzute la art. 361 Cod penal (Confecționarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale, a imprimatelor, ștampilelor sau sigiliilor false):
- certificatul de cazier judiciar;
  - un contract semnat între doi agenți economici, nefiind autentificat notarial;
  - certificatul de concediu medical.
281. Cel care răstoarnă scaunul pe care urcase sinucigașul, care și-a așezat o funie în jurul gâtului, răspunzând prin această acțiune cererii insistente a sinucigașului:
- nu va fi tras la răspundere penală, întrucât fapta nu constituie o infracțiune;
  - va răspunde pentru înlesnirea intenționată la sinucidere (art. 150 Cod penal);
  - va răspunde pentru omor intenționat (art. 145 Cod penal).
282. În cazul infracțiunii de tâlhărie în variantă-tip (alin. (1) art. 188 Cod penal):
- fapta va rămâne la faza tentativei, dacă se aduce atingere numai obiectului juridic secundar;
  - fapta va rămâne la faza tentativei, dacă făptuitorul nu va reuși să intre în posesia bunurilor;
  - fapta comisă nu poate niciodată să presupună o tentativă, întrucât legiuitorul a incriminat activitatea infracțională sub formă de fapt tentat.
283. În cazul infracțiunii de tragere cu bună știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate (art. 306 Cod penal):
- nu este posibilă tentativa;
  - este posibilă reținerea acestei infracțiuni în concurs cu art. 307 Cod penal (Pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii);

- c. motivul este un semn obligatoriu al laturii subiective.
284. Proprietarul unui bun poate comite cu privire la bunul său:
- a. infracțiunea de furt (art. 186 Cod penal);
  - b. infracțiunea de distrugere sau deteriorare intenționată a bunurilor (art. 197 Cod penal);
  - c. infracțiunea de samavolnicie (art. 352 Cod penal).
285. O persoană aflată în pădure, căreia îi iese pe neașteptate în cale un mistreț și care, pentru a scăpa de furia animalului, pătrunde în locuința pădurarului în absența lui:
- a. comite violare de domiciliu în condițiile stării de extremă necesitate (art. 38 Cod penal);
  - b. comite violare de domiciliu în condițiile cazului fortuit (art. 20 Cod penal);
  - c. comite violare de domiciliu în condițiile riscului întemeiat (art. 40 Cod penal).
286. Infracțiunea de spălare a banilor (art. 243 Cod penal):
- a. în oricare din formele sale, poate fi comisă și prin inacțiune;
  - b. nu poate să existe, dacă anterior nu s-a comis o infracțiune principală (predicat);
  - c. este, în toate cazurile, comisă de o persoană juridică.
287. Relevanță juridico-penală pentru incidența indicatorului „dereglare îndelungată a sănătății” (art. 152 Cod penal) are:
- a. caracterul succesiv al zilelor de îngrijiri medicale;
  - b. internarea victimei într-o instituție medico-sanitară;
  - c. circumstanța, potrivit căreia îngrijirea medicală se face de către un lucrător medical.
288. Nu reprezintă pericol pentru viață, prin urmare, nu constituie vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății:
- a. acțiunile traumatice ale organelor genitale masculine;
  - b. luxația claviculei;
  - c. hematom subdural.
289. Este posibilă tentativa la infracțiunea de:
- a. jaf (art. 187 Cod penal);
  - b. tâlhărie (art. 188 Cod penal);
  - c. pungășie (art. 192 Cod penal).
290. În sensul lit. b) alin. (2) art. 209 Cod penal (Atragerea minorilor la consumul ilegal de substanțe stupefiante, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similar), sintagma „cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării ei” desemnează:
- a. vătămarea neînsemnată;
  - b. vătămarea neînsemnată sau vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății;
  - c. vătămarea neînsemnată, vătămarea ușoară sau medie a integrității

corporale sau a sănătății.

291. Latura subiectivă a infracțiunii, prevăzută la alin. (1) art. 328 Cod penal (Excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, se caracterizează prin:
- intenție directă;
  - intenție indirectă;
  - intenție directă sau indirectă.
292. În conținutul urmărilor prejudiciabile ale infracțiunii de evaziune fiscală a întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor (art. 244 Cod penal) intră:
- prejudiciul patrimonial efectiv;
  - venitul ratat;
  - prejudiciul moral.
293. Organizarea întrecerilor, concursurilor sau antrenamentelor neautorizate (art. 264² alin. (2) Cod penal), se va reține doar dacă:
- se produce un accident rutier;
  - se soldează cu decesul a uneia sau a mai multor persoane;
  - se săvârșește pe drumurile publice.
294. Amenințarea cu aplicarea violenței în cazul alin. (1) art. 287 Cod penal (Huliganismul) poate fi:
- atât periculoasă cât și nepericuloasă pentru viața sau sănătatea victimei;
  - doar nepericuloasă pentru viața sau sănătatea victimei;
  - doar periculoasă pentru viața sau sănătatea victimei.
295. Cel mai relevant criteriu de demarcație dintre lit. d) alin. (2) art. 190 Cod penal (Escrocheria săvârșită cu folosirea situației de serviciu), pe de o parte, și art. 327 Cod penal (Abuzul de putere sau abuzul de serviciu), pe de altă parte, rezidă în:
- scopul activității infracționale;
  - motivul activității infracționale;
  - subiectul infracțiunii.
296. În cazul infracțiunii prevăzute la art. 256 Cod penal (Primirea unei remunerații ilicite pentru îndeplinirea lucrărilor legate de deservirea populației), extorcarea remunerației ilicite constituie:
- acțiune prejudiciabilă în conținutul variantei-tip a infracțiunii;
  - acțiune prejudiciabilă în conținutul variantei agravate a infracțiunii;
  - metodă de comitere a faptei prejudiciabile.
297. Spelunca, utilizată în art. 219 Cod penal (Organizarea ori întreținerea speluncilor pentru consumul drogurilor sau etnobotanicelor), constituie:
- obiectul material al infracțiunii;
  - obiectul imaterial al infracțiunii;
  - locul de săvârșire a infracțiunii.
298. Infracțiunea de huliganism calificat (art. 287 alin. (2) Cod penal) poate avea ca victimă:

- a. un avocat în legătură cu exercitarea profesiei;
  - b. un polițist aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu;
  - c. un medic rezident aflat în exercițiul funcției.
299. Prin „opunere de rezistență violentă”, în sensul art. 287 Cod penal (Huliganismul), se are în vedere:
- a. ignorarea cerințelor persoanelor care curmă actele huliganice;
  - b. împotrivirea concludentă față de persoanele care curmă actele huliganice;
  - c. intervenția fizică față de persoanele care curmă actele huliganice.
300. Infracțiunea de dezordine în masă (art. 285 Cod penal) este o infracțiune ce atentează la:
- a. securitatea publică;
  - b. ordinea publică;
  - c. securitatea de stat.
301. Coruperea alegătorilor (art. 181¹ Cod penal) constituie infracțiune cu componență:
- a. materială;
  - b. formală;
  - c. formal-materială.
302. Subiect al infracțiunii de păstrare neglijentă a armelor de foc și a munițiilor (art. 291 Cod penal) poate fi:
- a. doar persoana care deține autorizația de păstrare a armelor de foc;
  - b. doar persoana care nu deține autorizația de păstrare a armelor de foc;
  - c. atât persoana care deține cât și persoana care nu deține autorizația de păstrare a armelor de foc.
303. Avantajul pe care făptuitorul intenționează să-l dobândească prin săvârșirea infracțiunii de trafic de influență (art. 326 Cod penal) este de ordin:
- a. patrimonial;
  - b. nepatrimonial;
  - c. atât patrimonial cât și nepatrimonial.
304. Constituie obiect material al infracțiunii de răpire a mijlocului de transport (art. 192¹ Cod penal):
- a. motoreta;
  - b. bicicleta;
  - c. troleibuzul.
305. Cel care, contrar voinței victimei, o ține în captivitate timp de 5 zile cu ocazia unor acțiuni de exorcizare, în rezultatul cărora victima decedează din cauza lipsei aportului hidric și alimentară, va răspunde pentru:
- a. omor intenționat (art. 145 Cod penal);
  - b. lipsire de viață din imprudență (art. 149 Cod penal);
  - c. privațiune ilegală de libertate care a provocat din imprudență decesul victimei (alin. (3) art. 166 Cod penal).
306. Omisiunea cu rea-voință a contabilizării unei plăți, săvârșită în

- scopul disimulării sau tănuirii unor acte de corupție, constituie:
- a. spălarea banilor (art. 243 Cod penal);
  - b. evaziune fiscală a întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor (art. 244 Cod penal);
  - c. fals în documente contabile (art. 335¹ Cod penal).
307. Dobândirea ilegală a bunurilor de patrimoniu cultural din siturile arheologice sau din zonele cu potențial arheologic agravează răspunderea penală în cazul:
- a. furtului (art. 186 Cod penal);
  - b. șantajului (art. 189 Cod penal);
  - c. pungășiei (art. 192 Cod penal).
308. Modul deschis de comitere a sustragerii este specific infracțiunii de:
- a. furt (art. 186 Cod penal);
  - b. jaf (art. 187 Cod penal);
  - c. pungășie (art. 192 Cod penal).
309. Infracțiunea de provocare ilegală a avortului (art. 159 Cod penal) se deosebește de vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății care a condus la întreruperea sarcinii (alin. (1) art. 151 Cod penal) prin:
- a. subiectul infracțiunii;
  - b. consimțământul femeii însărcinate la întreruperea cursului sarcinii;
  - c. urmarea prejudiciabilă.
310. Subiectul infracțiunii dispune de calități speciale în cazul:
- a. încălcării inviolabilității vieții personale în variantă-tip (art. 176 alin. (1) Cod penal);
  - b. împiedicării exercitării libere a dreptului electoral sau a activității organelor electorale (art. 181 Cod penal);
  - c. încălcării regulilor de protecție a muncii (art. 183 Cod penal).
311. În cazul art. 181 lit. a) Cod penal (Împiedicarea exercitării libere a dreptului electoral sau a activității organelor electorale, săvârșită prin blocarea sau atacarea localurilor secțiilor de votare prin orice mijloc și în orice formă), componenta infracțiunii este:
- a. formală;
  - b. materială;
  - c. formal-materială.
312. Scopul special al infracțiunii de ademenire a minorului în scopuri sexuale (art. 175¹ Cod penal) rezidă în:
- a. săvârșirea împotriva minorului a oricărei infracțiuni privind viața sexuală;
  - b. utilizarea minorului în producerea de imagini ale organelor
  - c. sexuale, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă;
  - d. utilizarea minorului în industria pornografică.
313. Pentru a opera clauza de impunitate prevăzută la art. 175 alin. (3) Cod penal (Acțiuni cu caracter sexual săvârșite cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani), făptuitorul și victima trebuie să fie la nivel apropiat în ceea ce

privește:

- a. vârsta;
  - b. dezvoltarea fizică și psihică;
  - c. vârsta, dezvoltarea fizică și psihică.
314. Pentru a opera răspunderea penală în conformitate cu lit. b) alin. (2) art. 145 Cod penal (Omor intenționat săvârșit din interes material) este necesar ca interesul material să apară la făptuitor:
- a. ulterior momentului în care își finalizează executarea faptei prejudiciabile de omor;
  - b. până la terminarea executării faptei prejudiciabile de omor;
  - c. în momentul apariției intenției recuperării bunurilor făptuitorului, care se aflau ilegal la victimă.
315. Sintagma prevăzută la lit. c¹) alin. (2) art. 152 Cod penal „cu bună știință asupra unei femei gravide” relevă că făptuitorul vătămării intenționate medii a integrității corporale sau a sănătății:
- a. cunoaște despre starea victimei;
  - b. cunoaște cu certitudine despre starea victimei;
  - c. conștientizează semnificația socială a faptei pe care o săvârșește.
316. Potrivit legii penale, încălcarea modului de gestionare a mijloacelor financiare ale partidelor politice sau ale fondurilor electorale (art. 181² Cod penal) este o infracțiune:
- a. contra drepturilor politice, de muncă și a altor drepturi constituționale ale cetățenilor;
  - b. contra bunei desfășurări a activității în sfera publică;
  - c. de corupție în sectorul privat.
317. În cazul infracțiunii prevăzute la art. 248 Cod penal (Contrabanda), constituie semn obligatoriu al laturii obiective:
- a. urmările prejudiciabile ale infracțiunii;
  - b. ambianța comiterii infracțiunii;
  - c. locul comiterii infracțiunii.
318. Dereglarea sănătății de scurtă durată presupune o stare morbidă condiționată de traumă, care are o durată de peste:
- a. 6 zile, dar nu mai mult de 21 de zile, inclusiv;
  - b. 21 de zile;
  - c. 30 de zile.
319. Persoanele fizice care au vârsta între 14 și 16 ani sunt pasibile de răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de:
- a. art. 146 Cod penal – omorul săvârșit în stare de afect;
  - b. art. 149 Cod penal – lipsirea de viață din imprudență;
  - c. art. 171 Cod penal – violul.
320. La infracțiunea de organizare a migrației ilegale (art. 362¹ Cod penal) forma de vinovăție cerută de lege este:
- a. intenția directă sau indirectă;

- b. intenția directă calificată prin scop;
  - c. dubla formă de vinovăție.
321. Doar pacientul apare în calitate de victimă a infracțiunii de:
- a. neacordare de ajutor unui bolnav (art. 162 Cod penal);
  - b. încălcare din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale (art. 213 Cod penal);
  - c. neglijență în serviciu (art. 329 Cod penal).
322. Sintagma „în vederea producerii unor consecințe juridice”, prevăzută la alin. (1) art. 352¹ Cod penal (Falsul în declarații), desemnează:
- a. ambianța comiterii infracțiunii;
  - b. scopul infracțiunii;
  - c. urmarea prejudiciabilă.
323. Persoana care pentru prima dată a săvârșit, în calitate de complice, acțiunile prevăzute la alin. (1) sau (5) art. 181² Cod penal (Încălcarea modului de gestionare a mijloacelor financiare ale partidelor politice sau ale fondurilor electorale), dacă s-a autodenunțat sau a denunțat autorul, organizatorul sau instigatorul infracțiunii și a contribuit activ la descoperirea sau la contracararea infracțiunii, poate fi liberată de răspundere penală:
- a. la orice fază procesuală;
  - b. doar la faza de urmărire penală;
  - c. doar la faza de judecare a cauzei penale.
324. Infracțiunea de neexecutare a hotărârii instanței de judecată (art. 320 Cod penal):
- a. poate fi comisă și din imprudență;
  - b. poate lua forma unei infracțiuni continue;
  - c. poate fi comisă, indiferent dacă a fost sau nu săvârșită după aplicarea sancțiunii contravenționale.
325. Finanțarea ilegală a partidelor politice, a grupurilor de inițiativă, a concurenților electorali sau a participanților la referendum (art. 182³ Cod penal) este, în toate cazurile, o infracțiune cu componentă:
- a. formală;
  - b. materială;
  - c. formal-materială.
326. Influența imprimată art. 326 Cod penal (Traficul de influență) nu poate să izvorască din raporturi:
- a. de subordonare;
  - b. de rudenie ori afinitate;
  - c. politice.
327. Nu constituie infracțiune de vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății (art. 151 Cod penal) fapta prejudiciabilă prin care s-a cauzat pierderea:
- a. protezei;
  - b. sarcinii;
  - c. graiului.

328. Poate fi liberat de răspundere penală pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la alin. (1) sau (5) art. 181² Cod penal (Încălcarea modului de gestionare a mijloacelor financiare ale partidelor politice sau ale fondurilor electorale):
- instigatorul și complicele;
  - doar instigatorul;
  - doar complicele.
329. În cazul părăsirii locului accidentului rutier (art. 266 Cod penal), persoana:
- poate fi reținută doar în concurs cu art. 264 Cod penal (Încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport);
  - poate fi reținută doar în concurs cu art. 149 Cod penal (Lipsirea de viață din imprudență) sau cu art. 157 Cod penal (Vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență);
  - nu poate fi reținută niciodată în concurs cu o altă infracțiune.
330. Transmiterea tănuită de control prin orice mijloace persoanelor deținute în instituțiile penitenciare a obiectelor sau a substanțelor a căror transmitere ori păstrare este interzisă conform legislației privind executarea hotărârilor cu caracter penal (art. 322 alin. (1) Cod penal):
- are în calitate de victimă un prevenit sau un condamnat;
  - poate fi comisă în coautorat;
  - se poate comite doar prin acțiune.
331. Infracțiunea de includere intenționată a unor date incomplete sau false, neinclusiunea intenționată a unor date în declarația de avere și interese personale (art. 352¹ alin. (1) Cod penal):
- nu poate fi comisă în coautorat;
  - poate fi reținută în concurs ideal cu falsul în acte publice (art. 332 Cod penal);
  - poate fi comisă și cu intenție indirectă.
332. Cu toate că, potrivit art. 3 din Legea privind declararea averii și intereselor personale, nr. 133/2016, o anumită persoană este subiect al declarării averii și intereselor personale, nu poate fi subiect al îmbogățirii ilicite (art. 330² Cod penal):
- un inspector de integritate din cadrul Inspectoratului de Integritate al Autorității Naționale de Integritate;
  - un audient al cursurilor de formare inițială la Institutul Național al Justiției;
  - un șef de cabinet în cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică.
333. Divulgarea sau publicarea intenționată a informațiilor din declarațiile de avere și interese personale (art. 330¹ alin. (3) Cod penal), nu poate fi imputat:
- unui membru al Consiliului de Integritate;
  - unui inspector de integritate;
  - unui avocat care reprezintă interesele clientului său în cadrul procedurii

administrative, în privința căruia s-a inițiat controlul averii și intereselor personale.

334. Pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii (art. 307 alin. (1) Cod penal):
- poate fi comisă și în coautorat;
  - are la bază, în mod obligatoriu, un scop special;
  - poate fi comisă și cu neglijență criminală.
335. Încredințarea mijlocului de transport pentru a fi condus de o persoană pe un drum public constituie infracțiune:
- dacă acea persoană se află în stare de ebrietate, indiferent de gradul de ebrietate alcoolică;
  - doar dacă acea persoană se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat;
  - doar dacă acea persoană nu deține permis de conducere, fapt despre care cel ce încredințase mijlocul de transport cunoștea cu certitudine.
336. Practicarea ilegală a activității financiare în variantă-tip (art. 241¹ alin. (1) Cod penal) va fi reținută, doar dacă a cauzat daune în proporții:
- considerabile;
  - mari;
  - deosebit de mari.
337. Violul (art. 171 Cod penal):
- este o infracțiune complexă care poate absorbi infracțiunea de amenințare cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății (art. 155 Cod penal);
  - se reține și în cadrul unui conflict armat cu sau fără caracter internațional, împotriva unei persoane protejate de dreptul internațional umanitar;
  - este o infracțiune imprescriptibilă, întrucât atentează la viața sexuală.
338. Omorul intenționat săvârșit la comandă (art. 145 alin. (2) lit. p) Cod penal):
- se poate reține concomitent cu art. 145 alin. (2) lit. a) Cod penal (Omorul intenționat săvârșit cu premeditare);
  - în toate cazurile, se reține concomitent cu art. 145 alin. (2) lit. b) Cod penal (Omorul intenționat săvârșit din interes material);
  - în toate cazurile, se reține concomitent cu art. 145 alin. (2) lit. i) Cod penal (Omorul intenționat săvârșit de două sau mai multe persoane).
339. Vinovăția, în cazul săvârșirii infracțiunii de înlesnire a evadării (art. 318 Cod penal) de către o persoană ce avea îndatorirea de a păzi pe cel ce a evadat, poate îmbrăca:
- doar forma intenției directe;
  - forma intenției directe sau indirecte;
  - forma intenției sau imprudenței.
340. Pentru a opera la încadrare infracțiunea de pruncucidere (art. 147 Cod penal), la momentul comiterii faptei prejudiciabile, mama nou-născutului trebuie

- să fie în stare de:
- a. afect;
  - b. tulburare fizică sau psihică, cu diminuarea discernământului, cauzată de naștere;
  - c. hipnoză.
341. Șantajul (art. 189 Cod penal), ca infracțiune complexă, absoarbe în conținutul său:
- a. omorul intenționat (art. 145 Cod penal);
  - b. răpirea unei persoane (art. 164 Cod penal);
  - c. privațiunea ilegală de libertate (art. 166 Cod penal).
342. În cazul coautoratului la infracțiunea de corupere pasivă săvârșită de două sau mai multe persoane (art. 324 alin. (2) lit. b) Cod penal), rezoluția infrațională comună se poate forma:
- a. doar anticipat momentului săvârșirii infracțiunii;
  - b. doar concomitent cu momentul săvârșirii infracțiunii;
  - c. atât anticipat cât și concomitent cu momentul săvârșirii infracțiunii.
343. Dobândirea sau comercializarea bunurilor despre care se știe că au fost obținute pe cale criminală (art. 199 Cod penal), după obiectul juridic ocrotit, este o infracțiune:
- a. contra patrimoniului;
  - b. contra înfăptuirii justiției;
  - c. economică.
344. Intenția premeditată a omorului unei alte persoane se deosebește de omorul intenționat săvârșit cu premeditare (lit. a) alin. (2) art. 145 Cod penal) după:
- a. aspectul temporal;
  - b. aspectul ideologic;
  - c. aspectul materializat – trecerea la acte de pregătire.
345. Confecționarea armelor în scopul utilizării acestora în cadrul atacurilor săvârșite de către membrii unei bande constituie:
- a. complicitate la infracțiunea de banditism (art. 283 raportat la alin. (5) art. 42 Cod penal);
  - b. infracțiune de purtare, păstrare, procurare, fabricare, reparare sau comercializare ilegală a armelor și munițiilor, sustragerea lor (art. 290 Cod penal);
  - c. infracțiune de banditism (art. 283 Cod penal).
346. Infracțiunea prevăzută la alin. (4) art. 218 Cod penal (Încălcarea regulilor de circulație a drogurilor), în toate cazurile, este:
- a. prelungită;
  - b. continuă;
  - c. de rezultat.
347. Sintagma „în proporții mari”, prevăzută la alin. (1) art. 217 Cod penal (Circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, fără scop

de înstrăinare) desemnează:

- a. parametri valorici ai urmărilor prejudiciabile;
  - b. parametri cantitativi ai obiectului material al infracțiunii;
  - c. ambianța comiterii infracțiunii.
348. Doar acțiunea caracterizează fapta prejudiciabilă a infracțiunii de:
- a. abuz de putere sau abuz de serviciu (art. 327 Cod penal);
  - b. exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu (art. 328 Cod penal);
  - c. neglijență în serviciu (art. 329 Cod penal).
349. Încălcarea din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale (art. 213 Cod penal):
- a. se săvârșește doar din neglijență criminală;
  - b. nu se poate reține în coautorat;
  - c. nu poate fi comisă de către un medic rezident.
350. Tortura (art. 166¹ alin. (3) Cod penal) poate fi comisă:
- a. în exclusivitate, cu intenție directă;
  - b. atât cu intenție directă cât și cu intenție indirectă;
  - c. din imprudență.
351. În cazul infracțiunii prevăzută la art. 171 Cod penal (Violul):
- a. victima poate fi de aceeași apartenență sexuală sau de apartenență sexuală diferită în raport cu autorul infracțiunii;
  - b. victima, în toate cazurile, trebuie să fie de aceeași apartenență sexuală cu autorul infracțiunii;
  - c. victima, în toate cazurile, trebuie să fie de apartenență sexuală diferită în raport cu autorul infracțiunii.
352. Sustragerea mai multor obiecte dintr-o gheretă aflată într-o parcare, cu aceeași ocazie, obiecte pentru a căror transportare făptuitorul face mai multe drumuri în zile diferite, reprezintă:
- a. tot atâtea infracțiuni câte acte au fost necesare pentru transportarea bunurilor;
  - b. o infracțiune de furt în formă prelungită;
  - c. o infracțiune de furt în formă continuă.
353. La infracțiunea de lipsire de viață din imprudență (art. 149 Cod penal):
- a. participația este posibilă numai sub forma instigării și complicității;
  - b. participația este posibilă sub toate formele;
  - c. nu este posibilă participația penală.
354. Fapta ofițerului de urmărire penală de a amenința învinuitul acuzat de omor intenționat cu pornirea unei noi cauze penale, pentru o faptă necomisă de acesta, pentru a o determina să recunoască vina, reprezintă:
- a. tratament inuman sau degradant (art. 166¹ alin. (1) Cod penal);
  - b. tragere cu bună-știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate (art. 306 Cod penal);
  - c. constrângere de a face declarații (art. 309).

355. Spre deosebire de amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății (art. 155 Cod penal), șantajul (art. 189 Cod penal) este o infracțiune:
- cu subiect special;
  - cu scop special;
  - cu dublă formă de vinovăție.
356. Amestecul, sub orice formă, în judecarea cauzelor de către instanțele de judecată naționale sau internaționale cu scopul de a împiedica examinarea multilaterală, deplină și obiectivă a cauzei concrete sau de a obține pronunțarea unei hotărâri judecătorești ilegale (art. 303 alin. (1) Cod penal):
- se poate realiza și prin inacțiune;
  - admite instigarea;
  - se poate realiza și din imprudență.
357. Participarea conducătorului mijlocului de transport la întreceri, concursuri sau antrenamente neautorizate (art. 264² alin. (1) Cod penal) se va reține doar dacă:
- se săvârșește pe drumurile publice;
  - se produce un accident rutier;
  - se soldează cu decesul a cel puțin unei persoane.
358. Evadarea din locurile de deținere (art. 317 Cod penal), în toate cazurile, este o infracțiune:
- prelungită;
  - continuă;
  - de rezultat.
359. Infracțiunea de practicare ilegală a activității de întreprinzător (art. 241 Cod penal) se poate reține:
- în formă continuă;
  - în prezența unei pluralități de făptuitori;
  - în prezența unui subiect special.
360. În cazul infracțiunii de violență în familie (art. 201¹ Cod penal):
- subiectul infracțiunii poate fi orice persoană, cu condiția să aibă vârsta de tragere la răspundere penală și să fie responsabil;
  - instigatorul, în mod obligatoriu, trebuie să fie membru de familie;
  - subiectul infracțiunii poate fi fostul soț, chiar dacă locuiește separat cu victima.